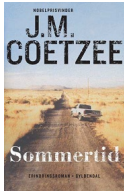

Sommertid af J.M. Coetzee

J.M. Coetzee
Sommertid
288 sider
Gyldendal

Der er noget med replikkerne, man lige standser op og tænker over her.
Kan det nu også passe?

Umiddelbart efter opdagelsen af utroskab:

"Hvor længe har det her stået på", ville han vide.

"Siden december", sagde jeg.

"Din mær", sagde han, "din beskidte løgnagtige mær. Og jeg som stolede på dig".

Først derefter begynder choket at vælte frem, skammen, forbløffelsen.

Er det realistisk?

Havde det været mere følelsesladet at vende beskrivelsen rundt, så choket i kroppen først kommer, og SÅ replikkerne.

I grunden en skarp analyse af forskelligheden hos mennesker, der her lægges op til.

SÅ let, nu går jeg. Og så let var det.

Vi lærer noget om livet undervejs, mens vi læser disse erindringer. Vi lærer noget om kurmageri og bejleri, og hvorledes det at synge som reel og overført handling som forspil kan betyde fantastisk sex. Vi lærer hvorledes selskabelighed og omgængelighed ofte skabes ved at vælge den lettest tilgængelige vej. Og vi lærer, hvorledes en investering i et kontinent - i dette tilfælde Afrika - kan være for stor - som investeringen i kærlighed -, fordi man frygter, at investeringen og engagementet på et tidspunkt bliver annulleret. Kappet over.

En flot bog der kredser omkring den afdøde forfatter John Coetzee, hvor en engelsk amademiker, der aldrig har mødt forfatteren, således finder fem personer, der har været i forfatterens liv, og se, så tager historien fart og bliver aldeles ikke kedelig.

God læselyst; den er munter, helstøbt i sin form, lettere eksotisk og kontinentorienteret, og så er den god til at komme med de inputs til hjernen, der lejlighedsvis skaber god selvrefleksion.

Bogen er en spændende måde at få os til at overveje, hvilket indtryk, vi mon gør på andre mennesker, hvilket eftermæle andre giver os, hvem vi betød noget for, og hvorledes vi har glædet nogen og skuffet andre. Måske er vi lidt værre end, vi går og tror, og måske er det hele ikke så galt.

Om folk så vil være ærlige, det må der så muligvis en engelsk akademiker til at finde ud af. Men Sommertid giver os indblik i, hvorledes vi med vore handlinger påvirker andre mennesker til at få naturligvis en oplevelse af os, men som måske også i sidste ende kommer til at skubbe til deres egen selvforståelse.